

سُورَةُ ص (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ (ص) سهرنجی سهرهتای سورهتی (البقره) بده، سویند بهم قورئانه که خاوهنی
ئاموژگاری و شکومهندی و قهدر و ریزه. بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ کهچی ئەوانەیی بێ باوەر
بوون (بروا بهم قورئانه پیروژه ناهینن، ئەوه له بهر ئەوه نیه کهم و کووری و ناتەواوی لەم قورئانهدا هەبیت)
به لکو له بهر ئەوهیه که خویان بهزل دهزانن و بریارینداوه لووت بهرز بن له ئاستیدا و دژایهتی بکهن. كَمْ
أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَّلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ چهندهها گهل و نهوهمان پێش نهمان لهناو
بردوو (لهکاتی دهسپێکردنی سزای ئیمهدا) هاواریان دهکرد، شیوهن و زاریان بوو، بهلام تازه کار له کار ترازابوو،
وهختی رزگاربوون به سه رهچوو. وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾
بێ باوه رهکان سه رایان سو پرما له وهی که بیدار که ره وهیه که له خویان هاتوو به یان و وتیان: ئائمه جادوگه ریکی
زور دروزه. أَجْعَلُ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ ههروهها دهیانوت: ئایا پێتان سهیر نیه
هه موو خواکانی کردوو به یه که خوا، به راستی ئه مه شتیکی زور سه یرو سه مه رهیه!! وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ
أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ ده سه لاتدار و گه وره کانیا ن رویشتن بو لای یه کتر،
داوای پابهندی و خوگریان ده کرد، له پیناو بته کانیا ندا و ده رباره ی بانگه وازی یه که خواناسی دهیانوت: به راستی
ئه مه شتی که مه به ستیکی تیا دایه (که بیته گه وره)!!... مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ
﴿٧﴾ ئیمه ئه م ده نگو با سه مان له کو تا ئایندا (که ئاینی مه سیحیه و سی خوا ده په رستن) نه بیستوو! ئه مه هه ر
ته نها شتیکی ده ست هه لبه ست و دروست کراوه!! أَعُنِزْ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ ﴿٨﴾ ههروهها دهیانوت: ئایا ره وایه له نیوان ئیمه ماناندا قورئان بو محمد صلی الله علیه
وسلم دابه زیت؟! خوا ده فه رمو یّت: نه خیر، ئەوانه هه ر له گوماندا ن به رام بهر قورئانه که ی من، جا ئەگه ر سزاو
ئازاری من بچێژن (ئەوسا باوهری پێی دههینن)؟! أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾

مه‌گەر ئه‌مانه گه‌نجینه‌ی ره‌حمت و به‌خشنده‌ی په‌روه‌ردگاری تۆیان به‌ده‌سته که زاتیکی بالاده‌ست و به‌خشنده‌یه (تا دیاریکردنی پیغه‌مبه‌ریش به‌ویستی ئه‌وان بی‌ت)؟! **أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ** ﴿١٠﴾ ئایا مه‌گەر ئه‌وانه خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانیان، تا خێرو بی‌رو به‌خشینه‌وه‌ش به‌ئاره‌زووی ئه‌وان بی‌ت؟ ئه‌گەر وایه با به‌هۆکاریک به‌رزینه‌وه بو ئاسمان و ده‌ست بجه‌نه کاروباری خوا!!!... **جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ** ﴿١١﴾ سه‌ربازانیکی زۆر و له‌وین، له‌ ده‌سته‌و گرو جۆر به‌ جۆره‌کان، هه‌میشه تیکه‌شکین. **كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ** ﴿١٢﴾ پیش ئه‌مان قه‌ومی نوح و عاد و فیرعه‌ونی خاوه‌نی هی‌زو ده‌سه‌لات (مه‌به‌ست ئه‌هرامه‌کانه). **وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ** ﴿١٣﴾ هه‌روه‌ها ثمود، قه‌ومی صالح و قه‌ومی لوط و خاوه‌ن باخه‌ چرو پره‌کان، ئه‌وه‌ ده‌سته و گرویه‌نه (هه‌ر هه‌موویان دژایه‌تی ئاین و به‌رنامه‌ی خویان کرد، خوی گه‌وره‌ش دوای ماوه‌یه‌کی دیاریکراو هه‌موویانی ریشه‌که‌ن کرد). **إِن كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ** ﴿١٤﴾ هه‌ریه‌ک له‌وانه به‌رنامه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژانی و به‌و کاره‌یان، خویان شایسته‌ی تۆله‌ی ئیمه‌ کرد. **وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ** ﴿١٥﴾ ئه‌وانه چاوه‌رانی هیچ شتیک ناکه‌ن، ته‌نها یه‌که‌ده‌کی سامناکی گه‌وره نه‌بی‌ت، که کتوپر پووده‌دات و پیویستی به‌ دووباره‌ بوونه‌وه نیه. **وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ** ﴿١٦﴾ که‌چی خه‌لکی نه‌فام ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا هه‌ر چیت بو بریارداوین پیش رۆژی لیپرسینه‌وه، پێمان به‌خشه. **أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ** ﴿١٧﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تۆ خوگره‌به له‌ به‌رامبه‌ر هه‌موو ئه‌و گوفتاره نادروست و هه‌لانه‌وه که ده‌لێن، به‌لکو یادی به‌نده‌مان داود بکه که توانایی و ده‌سه‌لاتمان پێ به‌خشیبوو، به‌راستی ئه‌و هه‌میشه دلی لای ئیمه‌ بوو، به‌ته‌نگ ره‌زامه‌ندی ئیمه‌وه بوو. **إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ** ﴿١٨﴾ به‌راستی ئیمه‌ش که‌ژ و کیوه‌کتمان بو رام هینابوو، ئه‌وانیس یاد و ته‌سبیحاتی خویان ده‌کرد و پیکه‌وه ده‌یانوته‌وه له‌ ده‌مه و ئیواران و به‌ره‌به‌یانه‌کاندا. **وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ** ﴿١٩﴾ هه‌روه‌ها به‌لنده‌کانیشمان بو رام هینابوو به‌ ده‌وریشیدا کو کرابوونه‌وه،

هه‌موویان پێک‌هه‌ ته‌سی‌حاتیان ده‌کرد، هه‌موویان گوێ‌پرایه‌ل و فهرمانبه‌رداری خوا بوون. **وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ**
وَعَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ ئێمه‌ پاشایه‌تی‌ه‌که‌مان به‌هێزکردو حیکمه‌ت و دانایی وقسه‌ و فهرمانی
 به‌جێمان پێه‌خشی. **وَهَلْ أَتَاكَ نَبُوءُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ** ﴿٢١﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئایا هه‌والی
 ئه‌وانه‌ت پێنه‌که‌ یشته‌وه‌ که‌ کێشه‌یه‌کیان هه‌بوو، به‌ دیوارا سه‌رکه‌وتن و خۆیان که‌یانه‌ می‌حرا به‌که‌ی! **إِذْ دَخَلُوا**
عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَخَظْنَا بِأَلْحَقٍ وَلَا
تُسْطِطُ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ کاتی‌ک خۆیان‌کرد به‌ ژوورداو چوونه‌ لای داود، ئه‌ویش لیان ترسا،
 به‌لام ئه‌وان وتیان: مه‌ترسه‌، هه‌ردوو‌کمان نا‌کوکیه‌کمان هه‌یه‌ و لایه‌کمان سته‌می له‌لایه‌کمان کردووه‌، داوا‌کاری‌ن که‌
 به‌ دادپه‌روه‌ری له‌ ئیوانماندا به‌ریار به‌ده‌یت و لایه‌نی هیچ که‌سی‌کمان نه‌گرت، پێموویشمان بکه‌ بۆ رێگه‌ی راست
 و دروست. **إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَلِي نَعَجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي**
الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ یه‌کی‌کیان وتی: به‌راستی ئه‌م براهیم نه‌وه‌د و تو مه‌ری هه‌یه‌ به‌لام من ته‌نها یه‌ک مه‌رم هه‌یه‌،
 که‌چی پێم ده‌لێت: ئه‌و مه‌ره‌شم به‌دری، به‌قسه‌ی زل و زۆرزانی ده‌یه‌وێت لێم زه‌وت بکات. **قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ**
بِسْؤَالٍ نَعَجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ داود
 وتی: سوێند به‌ خوا یی‌گومان ئه‌و براهیت سته‌می لێ کردوویت به‌وه‌ی ده‌یه‌وێت تا‌که‌ مه‌ره‌که‌ی تو بخاته‌ سه‌ر
 مه‌ره‌کانی خۆی، له‌راستیدا زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی شه‌ریک و هاوکارن سته‌م له‌ یه‌کتری ده‌که‌ن، جگه‌ له‌وانه‌ی که‌
 ئیمان و باوه‌ریان هه‌یه‌ و کاروکرده‌وه‌ی چاک ئه‌نجام ده‌ده‌ن، ئه‌وانیش زۆر که‌من، (ئینجا دوو‌که‌سه‌که‌ دیارنه‌ما)
 ئه‌وسا ئێتر داود زانی که‌ ئێمه‌ ته‌نها تاقیمان کردۆته‌وه‌، (له‌به‌ر دوو‌هۆی سه‌ره‌کی، یه‌که‌م: فێر بی‌ت به‌په‌له‌ حوکم
 ده‌رنه‌کات... دوو‌هه‌م: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سوێندی خوارد له‌سه‌ر شتی‌ک که‌ لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی نه‌کردبوو) ئێتر
 داوای لی‌خۆشبوونی له‌ په‌روه‌ردگاری کردو به‌کرنووش و سوژده‌دا چوو، داوای لی‌بووردنی کرد... **فَعَفَرْنَا لَهُ**
ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٥﴾ ئێمه‌ش له‌و هه‌له‌یه‌ی خۆش بووین، یی‌گومان ئه‌و له‌ نزیکان و

خۆشهويستاني ئىمهيه و خۆشترين جىگه و ريگه مان بۆ ئاماده كردوه. **يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ** ﴿٢٦﴾ ئەى داود: بەراستی ئىمه تۆمان کردۆته جىنشين لەم ولاتەدا، فەرمانرەوايى لە نىوان خەلکدا لەسەر بنچينهى حەق و راستى ئەنجام بدە، هەرگىز شوێنى ئارەزوو مەکەوه، تا نەبێتە هۆى گومراکردن و لادانت لە رێپازى خوا، چونکە بىگومان ئەوانەى لە رێپازى خوا لادەدەن، سزای بە ئێش و پڕ ئازار بۆيان ئامادهيه، بەهۆى فەرماوشکردنى رۆژى لىپرسينهوه. **وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ** ﴿٢٧﴾ ئىمه ئاسمان و زهوى دروستکراوانى نىوانمان بى هوده و هەرەمەکەى دروست نەکردوه، ئەوه بىرو باوهرى ئەوانەيه کە بى باوهربوون، هاوار و ناهونالە بۆ ئەوانەى کە کافر و بى پروان لە سزای ئاگرى دۆزەخ. **أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ** ﴿٢٨﴾ نەخىر، ئەو باوهرەيان هەلەيه، بەلکو ئايا رەوايه پاداشتى ئەوانەى ئيمان و باوهرەيان هيناه و کاروکردهوه چاکەکانيان ئەنجام داوه، وهک ئەوانە لى بکهين کە تۆوى خراپەيان چاندووه لە زهويدا، ياخود ئايا ئەوانەى پارىزگار و لەخواترسن وهک خراپەکاران سەريان بکهين؟! **كِتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَذَّبَرُوا ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ** ﴿٢٩﴾ ئەم قورئانە کىتیبكى پىروژه دامانبەزاندووه بۆ لای تۆ، بۆ ئەوهى ئايەتەکانى لىک بدەنەوه و بىرى لى بکهنەوه و بۆ ئەوهى خاوهن بىرو هۆشەکان پەند و ئامۆزگارى وەرگرن و تىفکرن. **وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ** ﴿٣٠﴾ ئىمه سولهيمان بەخشى بە داود، ئای چ بەندەيهکى چاک بوو، چونکە بىگومان سولهيمان هەميشه بەسۆزوه داواى لى خۆشبوونى لە خوا دەکرد. **إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الصَّفِيفَتُ الْجَيَادُ** ﴿٣١﴾ کاتىک دەمهو ئىواره ئەو ئەسپە چاکەنەى کە ئاماده کرابوو بۆ غەزا هينايان و نمايش کران لە پيش چاويدا. **فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ** ﴿٣٢﴾ ئىنجا وتى: من هەميشه هەز لەم جوړه کارانه دەکەم و گرنكى بەم ئەسپانه بەخىر دەزانم، لەگەڵ ئەوهشدا ناييت ببنه هۆى ئەوهى کە لەيادى

په‌روه‌ردگارم غه‌فلم بکه‌ن و یادی فهراموښ بکه‌م، ئه‌سپه‌کان غاریان کرد تا له چاو ون بوون. **رُدُّوْهَا عَلَیَّ**
فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ (۳۳) له‌وه‌ودوا سلیمان فهرمانیدا که بیانگیر پته‌وه و که گه‌رانه‌وه بو لای
 ده‌ستی ده‌هینا به ران و ملیاندا (به‌و شیوه‌یه خوښه‌ویستی خو‌ی دهرده‌بری بویان، چونکه ئه‌وانه هوکار یکن بو
 غه‌زاو گه‌یاندنی ئایینی خوا). **وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ** (۳۴) سوین به خوا
 ئیمه سوله‌یما‌نمان تاقیکرده‌وه و ساوایه‌کی ناته‌واومان فریدایه سهر ته‌ختی فهرمان‌په‌وایه‌تیه‌که‌ی، پاشان گه‌رایه‌وه بو
 لای خوا و په‌نای بو ئیمه هینا... (چونکه به‌ی وتی - ان شاء الله - به ئومیدی چهند کوریک بوو). **قَالَ رَبِّ**
اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۳۵) وتی: په‌روه‌ردگار! لیم خوش بیه
 و ده‌سه‌لاتیم پیه‌خشه که ده‌ست نه‌دات بو که‌سی تر له دوا‌ی خو‌م، چونکه به‌راستی ته‌نها تو به‌خشینه‌ری
 هه‌موو ناز و نیعه‌تیکیت. **فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ** (۳۶) ئیمه نزامان گیرا کرد و -
 با - مان بو رام هینا، که فهرمانی ئه‌و به‌نهرمی هاتوو چو بکات، بو‌هه‌رشوینیک ویستی. **وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ**
وَعَوَاصٍ (۳۷) هه‌روه‌ها شه‌یتانه‌کانی‌شان کرده خزمه‌تگوزاری، له هه‌موو جو‌ره بیناسازیک و مه‌له‌وانیکی ژیر
 ده‌ریا. **وَعَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ** (۳۸) هه‌ندیکی تریش به‌کو‌ت و زنجیر به‌سترابوونه‌وه (تا نه‌توانن
 خراپه‌کاری نه‌نجام بدن). **هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ** (۳۹) ئه‌مه به‌خششی ئیمه‌یه بو تو
 ئه‌ی سوله‌یمان تو‌ش ده‌به‌خشیت، یان نابه‌خشیت لپه‌رسینه‌وه‌ت نییه و خو‌ت سه‌ره‌ستیت. **وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا**
لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَابٍ (۴۰) بیگومان سوله‌یمان له لای ئیمه پله‌ی زور نزیک‌ی هه‌یه و پاشه‌پو‌ژ و ئاینده‌یه‌کی
 جوانی هه‌یه لای ئیمه. **وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ** (۴۱) ئه‌ی
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ سهر گوزه‌شته‌ی به‌نده‌ی ئیمه - ئه‌یوب - یان بو باس بکه، کاتیک بانگی له په‌روه‌ردگاری کردو
 وتی: بیگومان شه‌یتان تو‌شی نه‌خو‌شی و ئازاری کرووم. **أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مُمْغَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ** (۴۲)
 ئیمه‌ش دوعا و نزامان گیرا کرد و وتمان: هه‌سته، به‌پیی خو‌ت رابکه، ئه‌وه ئاو‌یکی سارده بو خو‌شتن و
 خواردنه‌وه. **وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ** (۴۳) ئه‌وسا هه‌موو که‌س و

کاریمان پێهه خشی و ئهوهندهی تریش، ئهوه رهحمهت و میهرهانی تاییهتی بوو له لایهن ئیمهوه، یاداوهریش بوو
 هه موو خاوهن بیرو هۆشهکان. **وَحُذِّ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ**
إِنَّهُ أَوَّابٌ ٤٤ ئه یوب ﷺ جاریک له خیزانه کهی دلی ئیشا، سویندی خوارد که ئه گهر چاک بووه چهند
 داریکی لیبدا، خوی میهره بانیش وهک ریزیک بوو ئه و ئافرهته وه فاداره فرهمانی پیدایه: چهکی لاسکی ناسک
 بگریته به دهسته وه (به قهدهر ئه و ژمارهیهی که برپاری دابوو و بیالیت به هاوسه ره کهیداو فره مووی)
 سوینده کهشت مه شکینه، ئیمه بینان به راستی خوگر و به ئارامگر بوو، بهندهیهکی چاک و ریک و پیک بوو،
 بیگومان ئه و تهو به کاره و هه میسه دلی لای پهروه دگاره. **وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى**
الْأَيْدَى وَالْأَبْصَرِ ٤٥ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ باس و یادای بهنده به ریزه کلمان ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقیوب
 بکه، هه مویان دهستیکی بالایان هه بوو له گه یاندنی ئایینی خوادا، دهستیکی بالایان هه بوو له چاکه و
 چاکه کاریدا، ههروهها بهرچاو روونی و شاره زایی تهواویان هه بوو له هه موو پرویه که وه. **إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ**
بِخَالِصَةِ ذِكْرِي الدَّارِ ٤٦ ئیمه به راستی کردمان به بهندهیهکی تاییهتی خویمان به هوی سیفهتی دنیا نهویستی که
 نهویش یادوه ری روژی قیامه ته. **وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ** ٤٧ به راستی ئه وانه لای ئیمه له و
 که سانهن که هه لمان بژاردوون و په سه ندمان کردوون. **وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ**
الْأَخْيَارِ ٤٨ ههروهها باس و یادای - اسماعیل و الیسع و ذوالکفل - یشیان بوو بکه که هه ریه کی که له وانه له
 هه لبژارده و په سه ندکراوه کان. **هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ** ٤٩ ئه مانه هه مووی ناوبانگی ئه و
 پیغه مبه ره به ریزانه یه و بیگومان بوو پارێزکار و خواناسیش چاکترین جیگه و ریکه و شوینان ئاماده کردووه.
جَنَّاتٍ عِدْنٍ مُّفْتَحَةٍ لَهُمْ الْأَبْوَابُ ٥٠ باخهکانی به هه شتی عه دنه، که هه ر هه مووی دهروازه کانی له سه ر
 پشته بویان. **مُتَكِّئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ** ٥١ تیایدا به ئاسووده یی شانیان داداوه،
 به رده وام داوی میوه ی زوور و خواردنه وهی هه مه جوور ده که ن. **وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظَّرْفِ أَثْرَابٌ** ٥٢
 ههروهها خووری هاوته مه نی به هیاو شهرم لایانه، که ته نها عاشقی هاوسه ره کانیان و چاو بوو که سی تر

هه‌لنابرن. **هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ** ﴿٥٣﴾ جا ئا ئەم بەلێنی نازو نيعمه‌ته‌ی پێتان دراوه له‌ رۆژی پاداشدا
بۆتان ئاماده‌یه. **إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ** ﴿٥٤﴾ به‌پاستی ئەمه‌ رزق و رۆزیمانه‌ بۆ به‌خته‌وه‌ران، هه‌رگیز
ته‌واو نابێت و کۆتای نایه‌ت. **هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَعَابٍ** ﴿٥٥﴾ ئەمه‌ی باسکرا بۆ ئیماندارانه‌، به‌لام بۆ
سته‌مکار و یاخی بووه‌کان، به‌پاستی ناخۆشترین جیگه‌ و رێگه‌ ئاماده‌یه. **جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيُئْسَسُ إِلَيْهَا** ﴿٥٦﴾
دۆزه‌خه‌، که‌ ده‌گه‌یه‌نرینه‌ ناوی، که‌واته‌ ئای چ شوێنێکی ناساز و سه‌خت و ناسۆره‌. **هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ**
وَعَسَاقٌ ﴿٥٧﴾ ئەمه‌ و، ده‌با هه‌ر بچێژن و بخۆن له‌ ئاو و خۆراکی زۆر گه‌رم و کیم و زووخوای داچۆراو.
وَعَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ شتی تریش له‌و بابه‌تانه‌ هه‌مه‌جۆر ده‌رخواردیان ده‌دریت. **هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ**
مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ کاتیگ سته‌مکاران به‌ره‌و دۆزه‌خ راپیچ ده‌کړن هه‌ندی فریشته
پێیان ده‌لێن: ئەوه‌ تاقیکه‌ له‌گه‌ل ئیوه‌دا پاله‌په‌ستویانه‌، ئه‌وانیش ده‌لێن: ده‌ک به‌خێر نه‌یه‌ن، ئه‌وانیش ده‌بێت
بگه‌یه‌نرینه‌ دۆزه‌خ و بچنه‌ ناو ئاگره‌وه‌. **قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيُئْسَسُ الْقَرَارُ** ﴿٦٠﴾
له‌ وه‌لامیادا ده‌لێن: نه‌خێر ئیوه‌ به‌خێر نه‌یه‌نه‌وه‌، ئیوه‌ ئەم شوێنه‌تان بۆ ئیمه‌ مسۆگه‌ر کرد ئای که‌ جیگه‌یه‌کی
ناساز و ناخۆشه‌. **قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ** ﴿٦١﴾ دواي به‌ده‌م ئاهو ئاله‌وه
ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا ئه‌وه‌ی بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ئا ئەم شوێنه‌ به‌نسیبی ئیمه‌ بێت، سزای چه‌ند به‌رامبه‌ری
له‌ناو دۆزه‌خدا بۆ پێش به‌ینه‌. **وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ** ﴿٦٢﴾ هه‌ره‌وه‌ها ده‌لێن:
ئوه‌ چیانه‌ بۆچی ئیمه‌ که‌ساینگ ناینین که‌ کاتی خۆی به‌ خراپ و دواکه‌وتوو کۆنه‌په‌رست ده‌ماندانه‌ قه‌له‌م.
أَتَخَذْنَاهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ کاتی خۆی گالته‌مان پێ ده‌کردن، توانجمان تیده‌گرتن که‌چی
ئه‌مپرو یان لیڤه‌ نین، یان به‌رچاومان لێل و تاریکه‌ و نایانبین!! **إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ** ﴿٦٤﴾ به‌پاستی
ئوه‌ به‌سه‌ره‌ات و کێشه‌کێش و ده‌مه‌ ده‌می دۆزه‌خیه‌کان و حه‌قیقه‌ت و راسته‌قینه‌یه‌ و بۆیان پێش دیت.
قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ ئەی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بلی به‌پاستی من ته‌نها
بیدارکه‌ره‌وه‌م، که‌ جگه‌له‌ خواي تاكو تاكو ته‌نها و به‌ده‌سه‌لات و خه‌شمگیر له‌ تاوانباران هیچ خوایه‌کی تر نه‌.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ ئەو خوايە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و
 ھەموو دروستکراوانی ئیوانیانە، بەلادەستە بەسەر کافراند، لیخۆشبوو و چاویۆشی دەکات لە ئیپانداران. **قُلْ**
هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ پێیان بڵێ: ئەم ھەوأل و دەنگ و باسیکی زۆر گەورە و گرنگ. **أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾**
 بەلام ئیو ە پستی تێدەکەن و گوێی بۆ ناگرن. **مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾** خۆ من
 (مەبەست پێغەمبەرە) ھیچ ئاگاداری ئەو ە نەبووم کەچی گوزارەو ە لە شوێنە بڵندەکاندا کاتیەک کە فریشتەکان
 کێشەیان ھەبوو لە جێنشینێ ئادەمدا. **إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾** وەحی و نیگام بۆ نایەت تەنھا
 لەبەر ئەو ە نەبێت کە من بیدارکەرەو ە یەکی ئاشکرام. **إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾**
 کێشە فریشتەکان کاتیەک بوو کە پەرورەدگارت پێی وتن: من دەمەوێت بەشەریک، لە قور دروست بکەم.
فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُو سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ جا کاتیەک دروستم کرد و لەو گیان و
 رۆحە کە من خواو ە نێوم، فووم پێداکردو گیان و ژیا نەم پێخەشی ئیو ە فریشتە ھەمووتان سووژدە
 (پێزو تەقدیری بەفەرمانی من) بۆ بەرن. **فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾** ھەموو فریشتەکان فەرمانی
 خوایان بەجی ھینا و سووژدەیان برد. **إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾** جگە لە ئیبلیس نەبێت
 کە لەو کاتەدا لەناو فریشتەکاندا بوو فووی کردە خۆی و خۆی بەگەرە زانی و خۆی خستە پێزی کافرانەو ە.
قَالَ يَتَابِلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ خوا
 فەرمووی: ئەی ئیبلیس ئەو ە چی نەپێشت و نایەلێت سووژدە بەریت بۆ ئەو کەسە کە بە دوو دەستی
 قودرەتی خۆم دروستم کردو ە ؟ !ئایا خۆت بەگەرە زانی یان ھەر لە زوو ەو ە خۆت لا بەرزو گەرەو ە. **قَالَ أَنَا**
خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُو مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾ شەیتان وتی: من لەو چاکتر و بەنرختر و پێرۆزترم، چونکە
 تۆ منت لە ئاگر دروست کردو ە و ئەوت لە قور بەدییەناو ە. **قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾** خوا
 فەرمووی: مادەم وایە دەرچۆ لە بەھەشت و بەجیی بێلە چونکە تۆ ئیتر رەجم کراو و دوور خراو ەتەو ە لە
 رەحمەتی من. **وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾** بەراستی لەعنەت و نەفرینی منت لەسەرە تا رۆژی

قیامت (چونکه تۆ فهرمانی منت جیهه جی نه کرد). **قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ** ﴿٧٩﴾ شهیتان وتی:
 پهروهردگارا دهی کهواته مؤلّه تم بده تا ئەو رۆژهی که نهوهکانی ئادهم زیندوو دهکړینهوه. **قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ**
الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ خوا فهرمووی: باشه تۆ له مؤلّهت دراوانیت... **إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ** ﴿٨١﴾ تا رۆژو کاتی
 دیاریکراو. **قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ** ﴿٨٢﴾ ئینجا شهیتان وتی: سویند به دهسهلاتی بئ سنوورت شهرت
 بیّت ههر هه موویان گومراو سه رگهردان بکهه. **إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ** ﴿٨٣﴾ جگه له بهنده و عه بده
 دلسۆزه کانت که هه لېزاره دهی خۆتن (دهسهلاتی ئەوانم نیه). **قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ** ﴿٨٤﴾ پهروهردگار
 فهرمووی: من خۆم حهق و راستیم و ههر حهق و راستیش دهلیم. **لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ**
مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ سویند به زاتی خۆم ده بیّت دۆزه خ پر بکهه له تۆو له هه موو ئەوانه ی که شوینی تۆ ده که ون.
قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ جا تۆش ئەهی پیغه مبهه ﷺ بهو خه لکه بلی:
 من هیچ پاداشت و خه لاتیکم له ئیوه ناویت، من لهو که سانهش نیم که شت هه لبه ستم و زۆر له خۆم بکهه.
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ ئەم قورئانه ته نهها ئامۆزگاریه بۆ هه موو خه لکی جیهان له هه موو کات و
 شوینی کدا. **وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ** ﴿٨٨﴾ به راستی له داهاتوویهکی نزیکدا، ههر له دنیا دا هه والی راستی و
 دروستی ئەم ئایینه ده زانن، له قیامه تیشدا هه موو شتیک به ته واوی ئاشکراو پروون ده بیّت.